

Förrädaren inom oss

2 september, 2001

Text: Romarbrevet 7:15-25

Vidkun Quisling gjorde sig ett namn under andra världskriget. Quisling var en norsk politisk ledare som hjälpte Hitlers armé att erövra Norge. Nazisterna gjorde honom till statsminister i utbyte mot hans förräderi, och Quisling härskade i Norge under den tyska ockupationen. Efter det att Tyskland kapitulerade, anhölls Quisling, förklarades skyldig till högförräderi och avrättades.

Eller jag behöver bara säga namnet, Judas Iskariot, och ni tänker omedelbart på förrädaren som förrådde Jesus för att tjäna 30 silvermynt.

Vi känner till dessa förrädare från det förflutna, men vi bekymrar inte oss personligen om dem därför att de är döda och försvunna. Vi måste, emellertid, försätta bekymra oss om förräderi eftersom det finns en förrädare som vill förråda var och en av oss. Denna förrädare är inom oss. Han är vår syndiga natur. Han är orsaken till att vi ofta måste säga: "Jag har bra avsikter, men jag gör inte det goda som jag vill." Idag tittar vi på **Förrädaren inom oss**. Vi kommer att se att **I. Vårt syndiga jag kämpar mot det goda som vi vill göra**. Sedan kommer vi att glädja oss åt **II. Kristus Jesus hjälper oss till att övervinna vårt syndiga kött**.

Dagens text ger oss en sällsynt inblick i den store aposteln Paulus personliga tankar och frustreringar. Och jag tror att vi lätt kan förstå känslorna som han uttalar eftersom vi ofta har kämpat med samma frustreringar.

Paulus var säkert frälst. Från den där dagen när han omvändes på vägen till Damaskus, förtröstade han på Kristi frälsning. Fastän han visste att hans synder var stora och många, trodde han att Jesu förlåtelse var ännu större. Paulus visste att de goda nyheterna om Jesus Kristus var, som han sade det, *en Guds kraft som frälser var och en som tror*. Paulus predikade och levde i den fasta övertygelsen att hans synder var förlåtna och att Himlen väntade på honom.

Eftersom han visste att denna frälsning var *Guds gåva*, ville Paulus visa sin tacksamhet mot Gud. Det var orsaken till att han försökte tillägna sitt liv åt Gud som *ett levande och heligt offer som behagar Gud*. Det var orsaken till att han försökte att leva på ett Gudbehagligt sätt och att alltid göra det som var gott och rätt.

Men Paulus hade ett problem. Fastän han visste från Bibeln vad som var gott och ville göra det, gjorde han ofta inte vad han ville. Paulus samtyckte till att Guds väg är god och fullkomlig, men, trots sina bästa avsikter och ärligaste ansträngningar, gjorde han ofta det onda. Paulus hatade det som var ont. Han ville inte göra det. Men han fann att det onda alltid fanns hos honom och att han inte gjorde det goda som han ville.

Paulus förstod skälet till problemet, och han talar om det för oss i vår text. Orsaken är **Vårt syndiga jag kämpar mot det goda som vi vill göra**. Paulus säger: *Jag vet att i mig, det vill säga i mitt kött, bor inte något gott. Viljan finns hos mig, men att göra det goda förmår jag inte* (18). I vårt syndiga jag bor ingenting som är gott. Vår mänskliga natur fördärvas av synden. Vi är redan syndare i det ögonblick vi föds. Arvsynden är där, dvs. korrupsionen som skickas vidare av en generation till nästa eftersom syndiga föräldrar föder syndiga barn. Vårt syndiga jag infekterar alla våra tankar och lustar. *Köttets sinne är fiendskap mot Gud*, säger Bibeln. Det betyder att människors naturliga lustar och önskningar hatar Gud och hans vilja. Vårt syndiga jag känner bara till det onda och har ingen makt att välja eller göra det som är gott. Det är orsaken till att det som kommer lätt och naturligt säkert kommer att leda till den andliga döden. Paulus skrev i Romarbrevet 8: *Om ni lever efter köttet kommer ni att dö* (8:13).

Önskan att synda, som är en del av oss alla på grund av vår syndiga natur, gör oss till slavar, säger Paulus. En slav har ingen frihet att välja vad han vill. Han tvingas att göra vad hans mästare kräver. På samma sätt gör synden oss till slavar. Vi har inte makten inom oss att göra det som är gott. Även om vi vill göra det som behagar Gud är synden mästaren över vårt svaga kött och tvingar oss att göra det onda. Vårt syndiga jag är en andlig fiende som kämpar mot vår nya kristna människa.

Vårt syndiga jag kämpar mot det goda som vi vill. För att förtydliga detta, låt oss titta på några få yttranden från Jesu bergspredikan och jämföra dem med vad vårt syndiga kött säger. Jesus säger till oss, sina lärjungar: *Stå inte emot den som är ond, utan om någon slår dig på den högra kinden, så vänd också den andra åt honom* (5:39). Vårt syndiga jag säger: "Ta revansch! Tillåt inte att man kör över dig!" Jesus säger: *Älska era ovänner och be för dem som förföljer er* (5:44). Vårt syndiga jag säger: "Hata era fiender." Jesus säger: *Om ni förlåter människorna deras överträdelser, skall er himmelske Fader också förlåta er* (6:14). Vårt syndiga jag säger: "Kom ihåg! Hys agg och var bitter!" Jesus säger: *Gör er inte bekymmer för ert liv, vad ni skall äta eller dricka, inte heller för er kropp, vad ni skall klä er med* (6:25). Vårt syndiga jag säger: "Oroa dig!" Jesus säger: *När du ger en gåva, låt inte din vänstra hand veta vad den högra gör* (6:3). Vårt syndiga jag säger: "Om du gör något gott, bli stolt! Du förtjänar en klapp på axeln." Jesus säger: *Samla inte skatter på jorden, där rost och mal förstör och där tjuvar bryter sig in och stjälar* (6:19). Vårt syndiga jag säger: "Ta alla pengar och varje nöje som du kan." Jesus säger: *Döm inte, så blir ni inte dömda* (7:1). Vårt syndiga jag säger: "Kritisera! Peka på de andras fel! Skvallra! Det känns bra och det gör att du ser bättre ut i jämförelsen."

Var och en av oss förstår säkert vad Paulus menar när han skriver: *Viljan finns hos mig, men att göra det goda förmår jag inte. Ja, det goda som jag vill gör jag inte, men det onda som jag inte vill, det gör jag* (18-19).

Denna sanning förklarar mycket som händer i våra liv. Vi firar gudstjänst på söndagarna och beslutar oss för att leva på ett Gudbehagligt sätt. Sedan lämnar vi gudstjänsten och strax har vi tappat behärsksningen igen eller sårat någon annans känslor. Vi har faktiskt syndat igen före gudstjänsten slutar, kanske genom att stjäla en rätt offergåva från Gud eller ha ovänliga tankar mot ett bullrigt barns föräldrar. Vår gamla svaghet, vår gamla likgiltighet, vår oro, vårt knot, vår småaktiga kritik – alla dessa fortsätter att komma tillbaka. Vi förlorar kanske tålamodet med oss själva. Vi frågar kanske oss om det är någon

idé att försöka. Om någon ifrågasätter det faktum att den gamla syndigheten fortfarande har sitt inflytande på oss, låt honom då besluta sig för att leva en dag utan synd så att han inte har något att ångra sig för på kvällen. Vi måste erkänna att det är omöjligt. Paulus sammanfattar rätt vad varje människa måste bekänna: *Jag finner alltså den lagen: jag vill göra det goda, men det onda finns hos mig* (21).

Men Gud vare tack, Paulus lämnar oss inte att skaka hopplöst på huvudet. Han visar oss att **Kristus Jesus hjälper oss till att övervinna vårt syndiga kött.**

När Paulus skrev om sina frustreringar pga. sitt syndiga kött, beskriver han sin djupa nöd. *Jag arma människa! Vem skall frälsa mig från denna dödens kropp?* (24) Mitt syndiga jag vill dra mig till döden, säger Paulus. Han inser att han inte kan hjälpa sig själv i denna dragkamp. Han ropar efter räddning i denna kamp på liv och död.

Och det finns räddning: *Gud vare tack, Jesus Kristus, vår Herre!* (25). Den mörka hotande skyn över vårt slagfält blir snabbt ljus. Det finns hopp; det finns hjälp. Han är Jesus Kristus, vår Herre! Paulus använder en kraftfylld fras. Jesus är namnet som betyder Frälsare. Kristus är titeln Messias, den officiella titeln som förbehålls denna särskilda räddare som Gud lovade att skicka till världen. Jesus Kristus kom för att bli Frälsaren och Messias. Han offrade sig själv på korset för att betala hela vår syndaskuld. Han räddar oss från synden och Satan. Denna Jesus Kristus är Herren. Herre betyder *den som härskar, den som har kontrollen över universumet*. När den Helige Ande ger oss tro, blir Jesus vår Herre. Han har kontrollen nu över våra liv; han härskar över allt som händer i dem.

Jesus, vår älskande Herre, skickar hjälp för att bekämpa vårt syndiga jag.

Gud använder dopet för att kalla oss att bli hans ägodel. Han avsätter oss för att leva för honom. Gud använder dopet för att göra ett livslångt förbund med oss. Gud lovar att den Helige Ande skall vara med oss för att leda oss säkert till Himlen och för att hjälpa oss till att kämpa kampen mot våra andliga fiender. Den Helige Ande hjälper oss varje dag att dränka gamle Adam i oss och låta en ny människa uppstå och leva i rättfärdighet och helighet inför Gud.

Vår Herre Jesus skickar oss sin hjälp på nytt varje gång när vi kommer till nattvarden. I Altarets Sakrament försäkrar Jesus oss åter igen om vår hela förlåtelse, och han ger oss ny kraft och uppmuntran. Vi tar emot Jesu sanna kropp och blod under bröd och vin för att vederkvicka och förnya oss för att kämpa mot synden i våra liv.

Dessutom skickar Gud hjälp genom Den Heliga Skriften. Jesu Kristi evangelium är en Guds kraft som frälser. När vi läser Bibeln, när vi studerar den i Bibelstudium på söndagarna, när vi lyssnar på läsningarna och predikningarna i gudstjänsterna, ger Gud oss sin kraft. Genom Ordet tar vi emot makt för att bekämpa synden och uppmuntran att fortsätta den kristna kampen.

Genom Ordet och sakramenten utför den Helige Ande sitt arbete. Han arbetar för att ge oss tron på Jesus och att bevara oss i tron. En viktig del av detta arbete är att hjälpa oss till att leva ett kristet liv. Den Helige Ande vill hjälpa oss till att bekämpa frestelserna som kommer. Han vill hjälpa oss till att bekämpa vårt syndiga jags inflytande. Kampen mot synden kommer aldrig att bli fullkomligt vunnen i denna livstid. När vi följer den Helige

Andes ledning och när vi använder hans kraft och vapen, hjälper han oss emellertid till att fullfölja våra goda avsikter. Den Helige Ande hjälper oss till att vinna kamper varje dag, och han ska bevara oss i tron till evigt liv.